



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXXII. Ab igne & incendiis per B. virg. Lindens. servati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

A naufragiis vel tempestatibus per B. V. Lindensem erepti. 541
vertentem enim principio ventus adversus, deinde
etiam coorta vehemens procella, non tam excepit,
quam cum navi propè obruit: obruissetque haud
dubiè, nisi invocata, ut diximus Virgo Linden-
situro adfuisset. Posteaquam illi ceræ supra pon-
do semissem vovit, ilico & tempestas, & venti po-
suère: naviculaque prosperè Traumburgum appul-
sa vectores suos incolumes reddidit.

C A P V T XXXII.

Ab igne & incēdiis per B. V. Lindensem servati.

AB Elemento aquæ, ad ignem gradum facimus,
& quasi ab imo sursum ferimur; non minùs in i-
gne, quàm in aqua reperturi, tum periculi ac per-
niciæ in mortales, tum patrocini Deiparæ Linden-
sis in eosdem.

I.

Libertinus Meelfaccensis ab incendio liberatus.

Libertinos in Prussia, vocant agricolas illos, qui
nobiles inter ac rusticos mediæ sunt sortis: nam &
cum his, genus commune habent (nisi quod pleriq;
eorum nobili stirpe procreati genus suum aut igno-
rent, aut non æstiment) & cum illis libertatem: ne-
que enim ad onera operasque rusticas, ut alii, sunt
adstricti; quippe qui perinde ac cæteri nobiles, mi-
litarem, ut vocant, servitutem præstent. Aut enim
singuli, aut pro fundi, quem possident, ratione,
plures simul juncti, quoties res poscit, armis probè
muniti, campum Martium exercitandi ingrediun-
tur,

tur, inde in aciem, & quasi ex umbra palæstræ, in solem strictorumque in hostes præsentis armorum lucem processuri. Ex eo hominum genere, quidam in Meellaccensi provinciâ erat, qui Anno MDCLIV. ab exorto repente incendio gravissimum fortunarum omnium ædiamque discrimen adierat. Sed omni profus discrimine exemptus est, ubi se in eo incendii æstu sub patrociniî Mariani umbram, nuncupato Lindam voto, recepit. Cujus votiteus ad VII. Id. Junias ejusdem anni, Lindam adiit, & servatrici suæ gratias ex animo egit.

II.

Schulensis pagus, ab incendio per Deiparam
Lindensem immunitatis publicæ quotannis
supplicatione Lindæ gratias agit.

Satis constat, proximis à sacratissimi Corporis Christi diebus, solitos piâ supplicantium pompâ, adesse quovis anno Lindæ, omnes aut plurimos Schulensis pagi, ad Heilsbergensem Coloniam pertinentis, inquilinos: non tamen perinde constat, quo anno sint ab incendio, cujus depulsi causâ adesse solent, erepti. Sculterus uterque (ita Præfectos villarum appellant) ædes incendio illo contumptas jam habebat, habiturus brevi & vicinorum omnium; nisi interim suppliciter invocata Deipara Lindensis, suo interventu flammam ac latius grassaturam ignem domuisset.

III. Ci

III.

Cives Bisteinenses, à gravissimo incendio, per B. V. Lindensem exempti, institutâ extra ordinem publicâ supplicatione, Deo ac Deiparæ gratias agunt.

Solennis est quo vis anno, uti aliàs memoravimus, Civitati Bisteinensi, ad Divam Lindensem supplicatio, qua, ob depulsam à se pestilentia luem, grandem cereum, qui ad Aram toto usatur anno, deferunt. Præter hanc, instituta est extra ordinem alia perinde solennis, IV. Nonas Februarii, ipso videlicet Purificatæ Virginis die ANNI MDCLIV. qua & molis ejusdem cereus oblatus, & gratiæ pro averso incendio suppliciter actæ. Sub finem Januarii ejusdem anni diem & noctem integram vehemens perflabat ventus, ut etjam grandiores arborum ramos frangeret, ac quaquaversum proturbaret. Erant inter Suburbii horrea Ædes macerando fingendoque in usum cerevisiæ hordeo idoneæ, *Braseatorium*, vulgo dictæ: in quibus paries ligneus gliscentem secretò ignem jam ante conceperat. Excitatus vento tam vehemente ignis, subito erupit, & latè diffusus, non dictas modo ædes, verùm & horrea vicina populaturus erat. Nox erat, & cives sub ejus prope medium somno oppressi: quo majus omnibus imminabat periculum. Accurrit cum venerabili Sacramento Parochus, accur-

accur-

accurrunt & cives fomno excitī; præsentique in Eucharistia Deo, atque ejusdem Virgini Matri, voto solennibus verbis concepto, humi strati omnes, publicam ad Lindam Marianam adpromittunt supplicationem, & Cereum, pacis priori magnitudinis, in eadem supplicatione dedicandum. Vix solennes illæ preces absolutæ sunt, cum & ventus, & flamma, quæ civitati incumbibat tota, retro agi, & quasi refugere civitatem cæpit. Imminebat nihilominus grave horreis discrimen, præsertim cum lupulus, quo ædes jam ardentes refertæ erant; jam accensus provolaret, & in horrea et jam remotiora, impellente vento deferretur. Ea tamen fuit prædii Deiparæ vis, ut neque horreum, ignem ullum conceperit, neque ædes illæ jam ardentes integra consumptæ sint; quin & lupuli, & hordei pars non ex gua inisdem servata: magno utique divini præsidii ac patrocinii Deiparæ Lindensis argumento.

IV.

Civitas Meelsaccensis, à præsentē incendio servatam se insigni ad Lindam supplicatione professæ est.

Ad VI. Calend. Septemb. Anni MDCLIV. insignis, si qua unquam, sive numerum, sive ordinem, prætatemve spectes, Meelsaccensium fuit ad Lindam Marianam supplicatio. Quindecim minimum leucas abest Lindam Meelsaccum: & tamen id tanti itineris spacium, nemo fere nisi pedes emensus est; et jam anus decrepitæ & matronæ liberalius educatæ pedes stri interesse agmini piâ ambitione contendere. In

nimirum ab igne, qui paulò ante grassari in civitate contendebat, accensæ sunt pietatis & amoris divini exaggeratæ faces. Pridie Nonas Majas ejusdem anni, ipsâ noctis duodecimâ horâ, gravidis procella nubibus excussum fulmen in horreum Suburbii incidit, & momento flammam concepit; flamma verò in vicinas effusa ædes, eodem malo eas involvit. Trepidati è somno cives accurrunt, & manus sistendo igni nequidquam admovent. Accurrit demum, pro recepto more, ipse loci Curio, idemque Archipresbyter; & quo armatus erat, divinæ Eucharistiæ ferculum grassanti, & (ni Deus obstarer) immensum grassaturo igni obtendit. Civem interea, præsens in Eucharistia Numen conspici, vota quisque ad præsentis Numinis matrem, ejusdemque Lindam, clam, palam, ut cuique pietas ac necessitas permittebat, ingeminare. Hic verò quasi frænum quoddam incendio injectum! Nam cum paulò antè latissimè, et jam supra duo passuum millia flammæ volitando spargerentur, & non prunæ modò, verum & tigna integra quæverlum à vento impellerentur, jam flamma intra sese coacta, coni in modum quietissimè sulcum ferri, ac sensim emori caput. Quin & prunæ, quæ vel sponte in vicina horrea, stramine recta cadebant, vel impellente vento in ceteriores ædes igni ac voraci flammæ perinde obnoxias ferebantur, innoxie omnino erant; & tam manifesto sui spectaculo, aut potius miraculo, cunctos reddebant attonitos. Præter terna horrea flammis initio correpta, nihil cætera horrea ædesve, quantumvis

M m

vicinæ,

vicinæ, ab eo incendio, et jam in suburbiis passæ; intra murum verò, quo et jam carbones ac tigna ardente per rumpebant, ne quidem vestigium ignis relictum. Itaque, ita quinque hebdomadam interjecto deinceps spatio, à fulmine ædibus aliis iterum illapso ortum immane incendium, non hominum, sed Dei ac Deiparæ Lindensis patrocinio, restinctum quærit. Quod beneficiû etsi publicâ, ut diximus, supplicatione grati Meelsaccenses venerati sunt; ne tamen eius memoria, cura impressis ab se humi vestigiis, præteriret, aut futuris aboleretur temporibus, publico id monumento, atq; anathemate, voluerunt apud Lindam relinquere consignatum. Tabula est argentea affabrè elaborata, plus pedem geometricum longa, in qua civitas in medio sculpta, cum epigraphe Germanica (a) *Civitas Meelsaccensis*. Superne eminet effigies supremi Numinis, quasi manu aquam pargentis, cum adjecto lemmate: *Dabo prodigia in celo & in terra; ignem & vaporem fumi, Isai. 2.* Inferne supplicibus humi procumbentibus adjectum; *Sub tuum præsidium*. Deinde verò: *Parce Domine, parce populo tuo*. Atque hæc civitas universa: jam verò Dominus Joannes Hanman, cujus alias meminimus (b) singulare expertus beneficiû, dum ipsius horreum flammis atque incendio admodum vicinum, illæsum intactumque perstitit, singulare ex argento anathema posuit, cum adjecto lemmate: *Sub tuum præsidium*. Denique & Bartholomæus Mentzel inter oppidanos non postremus, quamvis horreum ipsius incendio consumptum esset, quia

(a) Die Statt Meelsack (b) lib. 4. cap.

quia tamen sui unius noxa placatum Numé agnovit
in aliorum salute suam consistere ratus, gratias egit
& in grati monumentum animi, tabellam itidem
argenteam dedicavit, quâ vernacula linguâ obsecrat,
tum, ut Deus cæteros ad egestatem ne redigat, tum,
ut Mater DEI supplicem se pro omnibus interpo-
nat (a)

CAPUT XXXIII.

Ab aëris inclementiâ, & pestilentiz contagione, Divæ Lindensis
præsidio defensi.

Omnes quidem morbi, sed præ cæteris, sæva pesti-
lentiæ lues mortales nos esse palam declarat; cum
non per decimationem, sed interdum etiam viritum,
decensu mortalium dependit tributum. Nihil in eo
malo veteres præsidii potioris invenere, quàm co-
lubarum esum; quas, dum pestilentia grassatur, in
honore mensarum Aegyptiæ fuisse tradidit Horus (b)
Plinius quoque laudat earum carnes, tanquam pe-
stilentiz adversantes (c) Nobis vel solus ad spectus,
adversus pestem subsidio est illius, cui toties in di-
vino Epithalamio Columbæ elogia sponsus attri-
buit. Quæ quidem elogia, etiam apud suam Lindam
eximie illa meretur, ut aliàs vidimus (d) & hic
quoque exempla ostendent.

M m 2

I. Non-

(a) Ach Gott vom Himmel! laß doch nit viel ar-
me Leute werden. Heylige Mutter Gottes! bitt für
vns. Darc. Mengel 1674. (b) lib. 1. Hierogl. (c) apud
Pierium lib. 22. (d) lib.